

עפ"א 5491/09/15 - אלי חי נגד עיריית כפר סבא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 5491-09-15 חי נ' עיריית כפר סבא

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

המערער	אלי חי
נגד	
המשיבה	עיריית כפר סבא

פסק דין

לפני ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין שניתן כנגד המערער בבית משפט לעניינים מקומיים בכפר סבא בתיק 53869-11-14 (כב' השופט עמית פרייז).

כנגד המערער הוגש דו"ח חניה (ברירת קנס), מספר 684759-7-9 לפיו הרכב 50-315-52 חנה ביום 20.5.2014 בשעה 11:16 ברחוב המייסדים מול בית מספר 20 בכפר סבא, במקום שהחניה אסורה, בנסיבות - מקום כניסה המיועד לחניית כלי רכב או במקום בו מונע כלי רכב אחר את התנועה בשטח החנייה (מעטפת).

לדו"ח, צורפה תמונת הרכב החונה במקום האסור.

עבירה על סעיף 6(ד)5 לחוק העזר העירוני (העמדת רכב וחנייתו), תשנ"ז-1997.

המערער כפר בביצוע העבירה, לאחר שמיעת ראיות בתיק הורשע המערער.

העונש שנגזר, קנס בסך 3000 ₪ (הקנס המקורי המצויין בדו"ח - 250 ₪).

מכאן הערעור.

נימוקי הערעור:

1. מקום ביצוע העבירה המיוחסת למערער, נמצא בסמוך לחניון השוק כפר סבא, במקום שסומן בסימון ישן כמעט מחוק.

2. חניית הרכב בשטח המעטפת אינה מקיימת את יסודות העבירה.

3. לא הייתה במקום כל כניסה לחנייה, משכך, מדובר בתמרור שאינו יכול לאסור את חניית רכבו של המערער כפי שחנה בפועל.
 4. המערער סבר בזמן אמת, כי המעטפת הינה תמרור ישן של רכב נכה שבוטל, לאור סימונה הדהוי.
 5. בית משפט טעה באופן בו פירש את החלופה השנייה של סעיף העבירה.
 - לטענת המערער, החלופה השנייה נועדה למנוע מצב בו שני רכבים יחנו, כך שכל אחד מהם לבדו אינו מפריע לכניסה לשטח החניה, אך שניהם יחדיו מונעים את הכניסה לחניה.
 6. לא היה רכב אחר המונע את התנועה בשטח החנייה. היה על התביעה להוכיח הימצאותו של כלי רכב אחר המונע את התנועה בשטח החניה כלשון החלופה השנייה.
 7. מקום בו נוסח עבירה פלילית ניתן למספר פירושים, יש לפרש את העבירה בפירוש המקל עם המערער, ויש לאמץ פרשנות המערער.
 8. יש להתערב בגובה הקנס, שהוא פי 12 מסכום הקנס המקורי רק בשל העובדה כי המערער ביקש לקבל יומו בבית המשפט.
- בית המשפט מתבקש לקבוע את גובה הקנס כפי שנקבע במקור, 250 ₪ בלבד.

נימוקי המשיבה להודעת הערעור:

1. ערכאת הערעור אינה מתערבת בקביעות בית משפט קמא בממצאי מהימנות, בקביעת עובדות.
2. צדק בית משפט קמא בפרשנות שנתן לפיה איסור חנייה על המעטפת כולל איסור לחנות על המעטפת גם כשזו אינה מסומנת בכניסה לבית.

לגופו של ענין:

1. סעיף 6(ד)(5) לחוק עזר לכפר סבא (העמדת רכב וחנייתו), התשנ"ז-1997 (להלן: "החוק") בא לאמור:

"לא יעמיד אדם, לא יחנה ולא ירשה למי שפועל מטעמו להעמיד או להחנות רכב באחד המקומות המנויים להלן..... במקום כניסה לשטח המיועד להחניית כלי רכב או במקום שבו מונע כלי רכב אחר את התנועה בשטח חניה כאמור.."

בסעיף 1 לחוק, סעיף ההגדרות, הוגדר "תמרור" - כמשמעותו בתקנות התעבורה"

על פי תקנות והנחיות להצבת תמרומים 2012(פורסם בק"ת 7139 מיום 09.07.2012 טבת תשע"ג- דצמבר 2012. בעמוד 417 תחת הכותרת "הסדרי חניה" לצד הספרור 820 מצוי ציור מעטפת ולצידו הכיתוב " מקום אסור לחניה מסומן בצבע לבן: אסורה החניה בתוך השטח המסומן".

מכאן, אין מקום לכל פרשנות שהיא לבד מהוראת הלשון הברורה בחוק, לפיה, אין לחנות על המעטפת.

לאור האמור, כל טענות המערער בדבר פרשנות הסעיף נדחות מכל וכל.

2. קבע בית משפט לאחר שמיעת ראיות, כי לא מדובר בסימון דהוי של המעטפת "מחוק כמעט לחלוטין" כטענת המערער, אלא כי ברור לכל מי שעובר במקום רואה שיש סימון לבן תחום במסגרת וניתן לראות את רוב האיקס שבתוך המסגרת (עמ' 8 להכרעת דין, ש. 12).

אין בדעתי להתערב בקביעה זו המבוססת על חומר הראיות.

3. ההרשעה כדין.

באשר לגובה הקנס, הלכה היא, כי מי משכופר אדם במיוחד לו, ובוחר להישפט, עליו להביא

בשיקוליו, כי אם יורשע בדין, העונש שייגזר לא יהיה הקנס המקורי המצוי לצידה של העבירה אלא, קנס גבוה ממנו.

הקנס ייגזר בתוך מתחם כפל הקנס המקורי לגובה הקנס המרבי על פי פקודת העיריות העומד על 3,600 ₪. בין היתר ייגזר גובה הקנס ממשך הזמן השיפוטי היקר שהוקדש לבירור הטענות.

מתן הכרעת דין וגזר דין.

במקרה זה, נראה כי יש להסתפק בקנס בגובה 1750 ₪, וכך אני מורה.

היה ושולם סכום הקנס עליו הורה בית משפט קמא, תוחזר היתרה מעל 1750 ₪ למערער.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתן היום, ג' אדר ב' תשע"ו, 13 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

נגה אהד, שופטת בכירה